Pregaria.cat

Entrada

Gaia

Per MartaF el dj., 04/08/2022 - 09:00

Sabies que el metge i biòleg anglès James E. Lovelock va ser un dels primers a alertar de la crisi climàtica? Ell considerava la Terra com un immens superorganisme viu –*Gaia*, prenent-ne la denominació de la Grècia clàssica–, capaç d'autoregular-se. S'ha mort a l'edat de 103 anys després de tota una vida dedicada a la ciència, en què ha demostrat com tots els elements que propicien la vida al nostre planeta hi conviuen en un equilibri perfecte. De fet, en temps primitius, quan hi feia un major fred solar, la vida era possible perquè la Terra tenia un altre tipus de composició, en què hi predominaven gasos com ara l'amoníac, que funcionaven com una estufa que mantenia les condicions òptimes per a l'existència. Precisament, aquesta homeòstasi o harmonia de què parlava Lovelock és la que nosaltres hem trencat, en nom de la pol·lució de l'aire; de la contaminació de boscos, de rius, de mars, d'oceans, d'aqüífers i d'aigües subterrànies; de la cursa desenfrenada pel consum; de la colonització del ciment i l'abandonament de les zones rurals i naturals, més un llarguíssim etcètera que em dol d'anomenar. A tot això, la nostra consciència ha passat de llarg, com si l'emergència climàtica fos una quimera o un miratge. A Lovelock, el titllaren d'excèntric i de fatalista, només perquè no va girar l'esquena a la realitat. Però nosaltres, en un present esclavitzat per tones de plàstic i pels combustibles fòssils, estem a l'altura del compromís que se'ns exigeix com a habitants de la Terra?

Es tracta de continuar la tasca que d'altres ens han deixat en herència perquè «Déu no ha escrit que nosaltres fóssim la mel de la terra, minyó, sinó la sal. I el nostre pobre món s'assembla al vell Job damunt el seu femer, ple de nafres i d'úlceres. La sal sobre una pell encetada crema. Però també priva que es podreixi.» És un fragment del *Diari d'un rector de poble*, de Georges Bernanos, que a mi em resulta inspirador perquè em fa pensar en la gran ignorància en la qual submergim les nostres vides, ja que hem deixat de sentir-nos part del gran projecte de la Terra: aquest gran úter matern que infanta la vida. La teva, també.

Així que preocupa't per *Gaia* i estima-la: és un ésser viu extraordinari! Però en aquest camí de lluita incansable no et descuidis de construir una humanitat més justa, ferma i sensible envers totes les causes. Perquè, en definitiva, la pell de la Terra som nosaltres i la pell no només és l'òrgan més extens del cos humà sinó també la primera barrera de defensa de l'organisme.